

Nota systematiek kostenverdeling

Inhoud

1	Inleiding	2
2	Systematiek kostenverdeling	2
3	Stap 1: Uitwerking kostenverdeling naar producten.....	3
4	Stap 2: Vaststellen kosten van taak watersysteembeheer en taak zuivering	3

1 Inleiding

Ingevolge artikel 108 van de Waterschapswet heeft het algemeen bestuur van Delfland (verder: de VV) de 'Verordening beleids- en verantwoordingsfunctie Delfland' vastgesteld. In deze verordening zijn in artikel 15 eisen voor het beleid inzake de kostenverdeling en onderbouwing van de tarieven opgenomen. Uit dit artikel blijkt dat voor de kostenverdeling in ieder geval sprake moet zijn van een beschrijving van de methode, de aanwezigheid van objectieve en bedrijfseconomische criteria en de aanwezigheid van kwantitatieve grondslagen voor doorberekening.

In voorliggende 'Nota systematiek kostenverdeling' wordt hieraan invulling gegeven.

2 Systematiek kostenverdeling

Inleiding

Delfland heeft ingevolge Reglement van Bestuur voor het Hoogheemraadschap van Delfland, tot taak de waterstaatkundige verzorging van zijn gebied (art. 3.1). Ingevolge art. 3.2 omvat deze taak: de zorg voor het watersysteem en de zorg voor de zuivering van afvalwater. In het spraakgebruik stellen we dan ook dat Delfland twee taken heeft.

Om de uitvoering van deze taken te bekostigen, heft Delfland belastingen, in de vorm van de watersysteemheffing en de zuiveringsheffing. De systematiek is daarbij zo dat enerzijds de kosten die worden gemaakt voor een taak ook door de belastingopbrengst voor die taak moeten worden gedekt en anderzijds die belastinggelden ook alleen voor die taak mogen worden gebruikt. In de kostenverdelingssystematiek betekent dit dat in een groot aantal gevallen 100% van de kosten voor een bepaald Beleids- en BeheerProducten (BBP product) aan een taak kan worden toegekend.

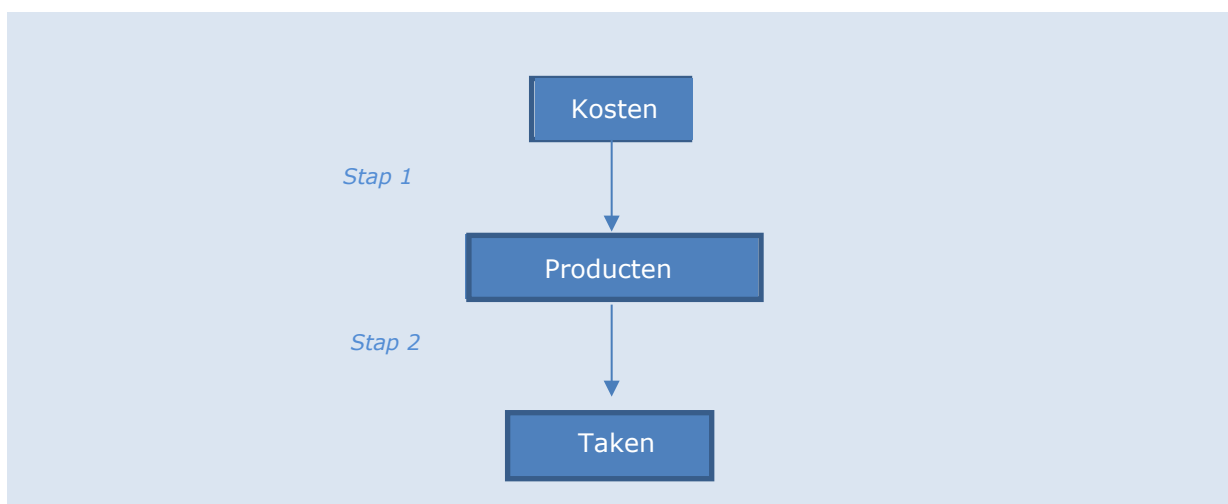
Nu is er een aantal kosten die niet specifiek aan één taak zijn toe te rekenen zoals kosten voor overhead zoals die voor het bestuur, het kantoorgebouw in Delft etc. en die kosten moeten over de taken worden verdeeld. Hieronder wordt dit verder uitgewerkt.

Systematiek van kostenverdeling

De verdeling van alle kosten naar de taken vindt plaats in twee stappen.

De eerste stap bestaat uit de verdeling van de kosten over de producten die Delfland levert. Delfland gebruikt hiervoor de door de Unie van Waterschappen vastgestelde, verplicht te hanteren lijst van zogenaamde Beleids- en BeheerProducten (BBP's). De indeling van de producten is gebaseerd op de taken van een waterschap. Door het uniforme en verplichte gebruik hiervan door alle waterschappen zijn vergelijkingen (de zogenaamde benchmarks) mogelijk.

In de tweede stap van de kostenverdeling worden alle kosten van de producten toegerekend aan de twee taken op basis van een vastgesteld percentage per product.

Schema 1: Kostenverdeling in 2 stappen

3 Stap 1: Uitwerking kostenverdeling naar producten

Directe, indirecte kosten en personeelskosten

Bij de verdeling van kosten naar producten in stap 1 wordt onderscheid gemaakt in directe kosten, indirecte kosten en personeelskosten. De directe kosten kunnen direct aan een product worden toegerekend. Een voorbeeld van directe kosten zijn de leasekosten voor de zuiveringsinstallaties. Deze kosten worden direct aan het product Afvalwaterzuivering toegerekend.

De indirecte kosten kunnen door de aard daarvan niet rechtstreeks aan de producten worden toegerekend. Voorbeelden van indirecte kosten zijn kosten van huisvesting en automatisering. Personeelskosten kunnen zowel direct als indirect zijn.

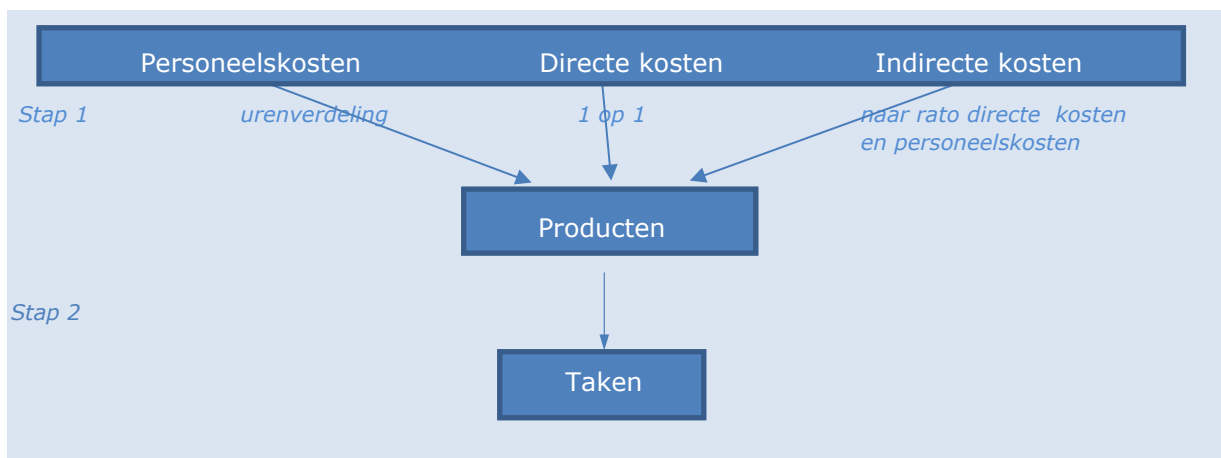
De verdeling van de kosten over de producten vindt als volgt plaats:

- a) De verdeling van personeelskosten geschiedt aan de hand van een urenverdeling;
- b) Directe kosten worden direct toegerekend aan de producten waarop zij betrekking hebben. Het verdelingsvraagstuk is hier in feite niet van toepassing;
- c) De indirecte kosten worden verdeeld via een verdeelsleutel. Deze verdeelsleutel voldoet aan 'objectieve bedrijfseconomische criteria'.

Als nadere invulling van 'objectieve bedrijfseconomische criteria' worden voor de beoordeling van de te selecteren methode de volgende criteria toegepast.

1. Causaal verband tussen verdeelsleutels en kosten;
2. De methode moet eenvoudig, herkenbaar en toepasbaar zijn ('keep it simple').

Op grond van deze criteria worden de indirecte kosten over de producten verdeeld op basis van het gemiddeld aantal uren en kosten dat aan een product is besteed. Dat betekent dat aan een product waaraan veel wordt gewerkt en waar veel directe kosten voor worden gemaakt, meer indirecte kosten worden toegerekend dan aan een product met weinig inspanning en/of lage directe kosten.

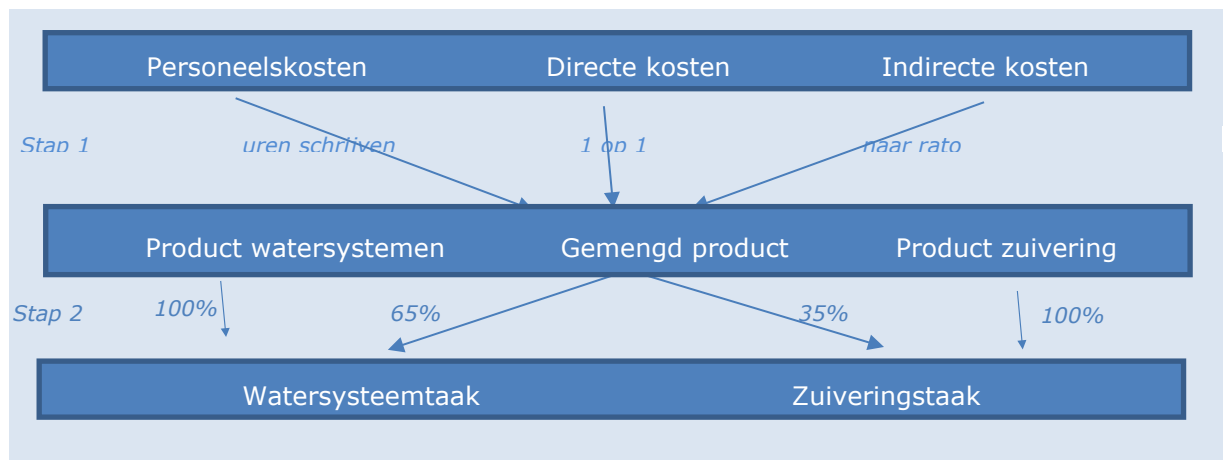
Schema 2: Kostenverdeling Stap 1

4 Stap 2: Vaststellen kosten van taak watersysteembeheer en taak zuivering

Na de verdeling van de kosten naar producten (stap 1) wordt vastgesteld op welke wijze de kosten van het product aan één van beide of aan beide taken kan worden toegerekend (stap 2). Hierbij worden de volgende twee mogelijkheden onderscheiden:

- a. Er is een 1 op 1 relatie aanwezig tussen het product en de taak. In dat geval worden de kosten van het product voor de volle 100% toegerekend aan deze taak.
- b. Er is geen 1 op 1 relatie tussen het product en één van de beide taken (= gemengd product). In dat geval worden de kosten van het product aan de beide taken toegerekend op basis van een van te voren vastgesteld percentages. De percentages worden vastgesteld op basis van de verhouding van de directe kosten van de twee taken in het afgelopen jaar.

Van het totaal aantal producten worden de kosten van zeventig producten 1 op 1 toegerekend aan één taak. Voor zes producten is er geen 1 op 1 relatie en wordt toegerekend op basis van het van tevoren vastgestelde percentage. Voor 2020 zijn de percentages berekend en geldt volgende verhouding: 65% watersysteemtaak en 35% zuiveringstaak.

Schema 3: Kostenverdeling Stap 2